

ת"פ 34729/07/15 - מדינת ישראל נגד נ י א

בית משפט השלום בראשון לציון

31 אוקטובר 2016

ת"פ 34729-07-15 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם נ י א

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצוויג

הנאשם וב"כ עו"ד מירב נוסבוים

פסק דין

רקע.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון אשר הוצג לפני ביום 2.11.15, המייחס לו עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ועבירה של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1973 (להלן - "חוק העונשין").

על פי כתב האישום, במהלך שנת 2014 ניהלו הנאשם והמתלוננת קשר זוגי בן מספר חודשים, ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו השניים פרודים.

מתוך עובדות האישום הראשון עולה כי בין התאריכים 2.12.14 ל- 24.12.14 שלח הנאשם למתלוננת בכל יום בין מסרון אחד לשני מסרונים באופן שיש בו להטרידה וזאת על רקע אי הפנמתו את הפרידה ביניהם. בתאריך 3.12.14 בשעה 18:45, בתגובה למעשי הנאשם, שלחה המתלוננת לנאשם מסרון בו רשמה לו: "מה שאתה עושה גובל בהטרדה, אני מבקשת ממך יפה שלא תפנה אלי יותר ובטח שלא תתקרב אלי, לבית שלי/לאוטו שלי. אני לא מעוניינת בשום קשר איתך". בסמוך לאחר מכן, בין התאריכים 3.12.14 ל- 28.1.15, שלח הנאשם למתלוננת 15 מסרונים נוספים באופן שיש בו כדי להטרידה על רקע אי הפנמתו את הפרידה ביניהם. בנסיבות המתוארות, בתאריך 25.12.14 בשעה 11:32 שלח הנאשם למתלוננת מסרון בו כתב: "... אני לוקח כדורים שגורמים לי לפטיל קצר וגם ככה יש לי פטיל קצר שאני לא מצליח לשלוט בעצבים שלי ואני מת מפחד שאני יעשה לך משהו שאני לא אפסיק להתחרט עליו אז אני ממליץ לך שתחסמי אותי בכל מקום שלא יהיה לי קשר אליך בכלל כי אני מסוגל לעשות עכשיו דברים שבחיים לא חשבת והדברים האחרון שאני רוצה שזה יצא עליך". סמוך לאחר מכן, בתאריך 27.12.14 בשעה 01:01 איים הנאשם

על המתלוננת בכוונה להפחידה בכך ששלח לה מסרון בו כתב: "אני באמת ממליץ לך לחסום אותי כי אני בגלל התרופה שאני לוקח אני יותר לא שולט בעצבים שלי ואני ממש לא רוצה שזה יצא אליך או לסובבים אותך". בתאריך 25.3.15 שלח הנאשם למתלוננת 3 מסרונים באופן שיש בו כדי להטרדה.

מתוך עובדות האישום השני עולה כי בתאריך 15.4.15, לפנות בוקר, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, ניגש הנאשם לרכבה של המתלוננת, הרס את שני גלגלי הרכב הקדמיים בכך שעשה בהם תקרים באמצעות ברזל חד וגרם לנזק בשווי של 650 ₪.

במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, אשר יבחן אף את מידת מסוכנותו של הנאשם כלפי המתלוננת ואת היזקקותו לטיפול. המאשימה עתרה להרשעת הנאשם והצהירה כי במידה והתסקיר יהיה חיובי תעתור להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי, של"צ בהיקף של 180 שעות, פיצוי והתחייבות וכי במידה והתסקיר יהיה שלילי תעתור להשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות.

באת כוח הנאשם ביקשה להימנע מהרשעת הנאשם עד לאחר שיתקבל תסקיר שירות המבחן.

הנאשם הופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן ערך שלושה תסקירים בעניינו של הנאשם.

בתסקיר הראשון צוין כי הנאשם, בן 24, רווק המתגורר עם משפחתו והוא נעדר מסגרת תעסוקתית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה לאורך השנים חוויות שליליות בתחומים שונים אשר השפיעו על מצבו הרגשי והנפשי, וכי בעת ביצוע העבירות גילה קושי בנפרדות ותלות רגשית בבת זוגו לשעבר וקושי בשליטה ברגשותיו ודחפיו. בנוסף, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתמודד עם קשיים רגשיים שאינם מאובחנים וכי הינו בעל יכולת לקיים קשר עם גורמי טיפול. כמו כן צוין שירות המבחן כי הנאשם מצליח לגלות אמפטיה כלפי פגיעתו במתלוננת, כי יש לו תמיכה משפחתית משמעותית וכי הוא מגלה מוטיבציה לשינוי התנהגותו. שירות המבחן העריך כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום הרגשי, וכי על מנת ליתן מענה לבעיה זו על הנאשם לעבור אבחון פסיכיאטרי שלאחריו יגבש עבורו שירות המבחן תכנית שיקומית המתאימה לצרכיו. שירות המבחן ביקש דחייה על מנת להגיש תסקיר משלים.

בתסקיר השני צוין כי הנאשם מצוי בתחילת ההליך הטיפולי וכי עדיין לא ניתן לגבש עבורו תכנית שיקומית. על כן המליץ שירות המבחן דחייה נוספת על מנת לעמוד על התקדמות הנאשם.

תסקיר אחרון ושלישי הוגש ביום 7.7.16. שירות המבחן דיווח כי במהלך תקופת הדחייה הקשר של הנאשם עם

הפסיכיאטר ועם שירות המבחן אופיין בחוסר יציבות ואי הגעה לחלק מן המפגשים. שירות המבחן סבור כי ישנו צורך בהמשך טיפול בעניינו של הנאשם וכמתבקש ממצבו וכי בתקופה האחרונה הנאשם מתמיד בטיפול הפרטני ונוטל תרופות פסיכיאטריות. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם תחת צו פיקוח למשך שנה על מנת לבחון התקדמותו, ולהטיל עליו עונש חינוכי בדמות צו של"צ בהיקף של 180 שעות לפי תכנית שגובשה עבורו. כמו כן ממליץ שירות המבחן על חיוב הנאשם בפיצוי המתלוננת. באשר לשאלת אי ההרשעה ציין שירות המבחן כי הנאשם לא הציג בפניו מסמך המעיד על כך שאם יורשע יפוט ממוקם עבודתו, אולם לנוכח גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, מחויבותו לתכנית הטיפולית, ראוי לסיים את ההליך הפלילי ללא הרשעה.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש.

באת כוח המאשימה טענה כי אין לחרוג בעניינו של הנאשם מכלל ההרשעה בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות שביצע ובנזק שנגרם למתלוננת ובכך כי לא הציג נזק קונקרטי העלול להיגרם לו אם יורשע, מלבד גילו הצעיר. על כן עתרה להרשעת הנאשם ולהשתת עונש של מאסר על תנא, צו מבחן, צו של"צ, פיתוי למתלוננת והתחייבות.

באת כוח הנאשם טענה כי הנאשם הינו אדם צעיר, אשר משתייך לקבוצת "בגירים- צעירים", כי קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה בהזדמנות הראשונה, וכי מאז משקיע הנאשם מאמצים לשיקום, אינו מצוי בקשר עם המתלוננת ואף ביקש לפצותה על הנזק שגרם. כמו כן טענה כי הנאשם ביצע את העבירות בשל קשיים רגשיים ואין מדובר במי שמזלזל בחוק. על כן, טוענת באת כוח הנאשם כי אף בהעדר נזק קונקרטי יש להתחשב בגילו של הנאשם ובשלב בו מצויים חיי וליהימנע מהרשעתו. במסגרת טיעוניה הגישה אסופת מסמכים ובו תיעוד אודות מצבו של הנאשם בהליך הטיפול הפסיכיאטרי, לרבות מסמך מיום 16.5.16 שהוא אישור על רישום הנאשם ללימודי ביטול שהחלו ביום 21.2.16.

דין והכרעה.

הנאשם שלפני, כיום כבן 25, הודה בביצוע עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק שביצע כלפי מתלוננת אשר עמה ניהל קשר זוגי שפסק עובר לביצוע העבירה ובעבירה של גרימת חבלה במזיד ברכב שביצע ברכבה. במועד ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 23.

הנאשם עתר שלא להרשיעו בדין. המאשימה התנגדה לכך. יש תחילה להידרש לסוגיה זו.

כידוע הכלל הוא כי מקום בו נמצא נאשם אשם בביצוע עבירה יש להרשיעו. הימנעות מהרשעה הינה בגדר חריג אשר אפשר כי יתקיים במקרים חריגים ומיוחדים בהם נוצר יחס בלתי סביר בין מידת הפגיעה של ההרשעה בנאשם לבין חומרת העבירה ונסיבותיה והתועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה. ההלכה בעניין זה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) והיא ידועה כ"הלכת כתב". על פי הלכה זו הימנעות מהרשעה אפשרית בהתקיימם של שני תנאים באופן מצטבר. התנאי האחד הוא זה לפיו סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות

המקרה על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים והתנאי הנוסף הוא זה לפיו יש בהרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

המעשים שביצע הנאשם הינם מעשים חמורים ופוגעניים. על פי עובדות כתב האישום, במשך תקופה שנמשכה מיום 2.12.14 עד ליום 25.3.15 שלח הנאשם למתלוננת מסרונים רבים שיש בהם כדי להטרידה, וזאת על רקע אי הפנמתו את הפרידה ביניהם. הנאשם לא פסק ממעשיו אלה גם לאחר שהמתלוננת ביקשה ממנו כי יחדל ואף הסלים את מעשיו והמשיך לשלוח אליה מסרונים בעלי תוכן מטריד ומאיים. אין מדובר במעשה חד פעמי אלא במעשים נמשכים על פני תקופה ארוכה. בנוסף על כך, ביום 15.4.15 לפנות בוקר ניגש הנאשם אל רכבה של המתלוננת וניקב את שני גלגלי הרכב באמצעות ברזל חד וגרם לנזק בשווי של 650 ₪. מעשה זה מאופיין בתכנון מוקדם שתכנן הנאשם להזיק לרכושה של המתלוננת תוך שהוא מצטייד בכלי מיוחד ומבצע את המעשה לפנות בוקר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את המעשים בעת שהיה נתון במצב רגשי ונפשי בעייתי שמקורו בקשיים שחוה בילדותו ואשר לא טופלו, וכי מערכת היחסים שניהל עם המתלוננת התאפיינה בתלות רגשית וקושי לשלוט בדחפיו וברגשותיו כמו גם קשייו להיפרד ממנה. כמו כן ציין שירות המבחן כי בשיחתו עם המתלוננת תיארה היא את הנזק עמו היא מתמודדת בשל מעשי הנאשם וחששה ממעשים דומים כלפיה מצד הנאשם בעתיד.

העבירות שביצע הנאשם אינן עבירות קלות ערך ויש לנקוט ביד מחמירה כלפי מי שמבצען; החמרה שצריכה לבוא לידי ביטוי בקיומה של הרשעה. אלא שמצווים אנו לבחון את מידת הפגיעה של ההרשעה בנאשם. בעניין זה אין חולק כי ההרשעה לא תפגע פגיעה ממשית בעתידו או בתעסוקתו של הנאשם. הנאשם אינו משולב במסגרת תעסוקתית ודומה כי למרות גילו טרם החל לעצב את מסלול חייו התעסוקתי. הוצג לפני אישור על לימודי ביטוח בהם החל הנאשם בחודש פברואר 2016 שמשכם על פני 8 חודשים, אולם אין בכך, כשלעצמו, לבסס פגיעה בלתי מידתית בתעסוקתו של הנאשם בתחום זה, אם יורשע. הנאשם מצוי בהליך טיפולי פסיכיאטרי בו הוא מתמיד. מתוך שדווח על ידי שירות המבחן הנאשם מביע רצון לערוך שינוי בחייו ומשתף פעולה עם גורמי הטיפול. יחד עם זאת, לא הונחו לפני נתונים המעידים כי הרשעה תפגע בהמשך הליך שיקומו הנוכחי של הנאשם. אכן מדובר בנאשם שהינו בחור צעיר אשר עושה מאמצים לשיקום חייו, אלא שבהתחשב בחומרת מעשיו איני סבור כי נסיבותיו האישיות מהוות נסיבות חריגות המצדיקות הימנעות מהרשעתו, לפי שאיני סבור כי שיקוליו האינדיבידואליים גוברים על האינטרס הציבורי בגמול ובהרתעה.

יוער כי איני מקבל טענת באת כוח הנאשם לראות בנאשם כמי שמצוי בקבוצת הגיל של "בגירים- צעירים". הנאשם ביצע את המעשים בהיותו כבן 23 ודי בכך כדי לדחות טענת בא כוחו. מכל מקום, אכן לגילו של נאשם עשוי להיות משקל מסוים או מיוחד בבואי לבחון מידת הפגיעה שיש בהרשעתו על סיכויי שיקומו, אלא שבמקרה שלפני גם מתוך שאני בוחן כך, אני מגיע למסקנה כי נסיבות הנאשם והמעשים שביצע אינם מצדיקים הימנעות מהרשעתו.

אשר על כן, אני מורה כי הנאשם יורשע בביצוע העבירות על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם. אני סבור

כי בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, שיש לראותן כאירוע אחד בשל הזיקה ביניהן, ובחומרתן, בערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם ובמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש הראוי לנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם: המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש המצוי מתחת לרף התחתון של מתחם העונש ההולם. התלבטתי האם לקבל עתירתה העונשית של המאשימה כעונש הראוי לנאשם או שמא להעמיד עונשו על מאסר בפועל. ההתלבטות אינה פשוטה. בדרך כלל אין זה ראוי שבית המשפט ישים עצמו קטגור יותר מהקטגור, והכול כמובן בתחום העונש ההולם. אני סבור שמפאת חומרת מעשי הנאשם, העונש ההולם הינו מאסר בפועל שיש כי יבחן ריצויו בעבודות שירות משמע, שקלתי לדחות הסדר הטיעון שהוצג לפני. אלא שלאחר התלבטות לא קלה, החלטתי בסופו של יום כי יש בשיקולים הקשורים בשיקומו של הנאשם לגבור על הצורך לקבוע עונשו בגדרי מתחם העונש ההולם. כפי שפורט לעיל ומתוך שדווח על ידי שירות המבחן, מצוי הנאשם בתהליך טיפולי בו הוא מתמיד. אמנם בשלב מוקדם זה טרם ניתן לעמוד על סיכויי שיקומו של הנאשם, אולם בהינתן כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי זו לו המעורבות הראשונה והיחידה בפלילים כאשר מאז מועד ביצוע העבירות לא ביצע עבירות נוספות ופסק בקשר עם המתלוננת, יש בסיס לסברה ולתקווה כי הנאשם ימצא את ההליך הטיפולי בהצלחה.

אשר על כן, אלה הם העונשים אשר אני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע.

אני מחייב הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של בהיקף של 180 שעות בהתאם לתכנית שגובשה עבור הנאשם על ידי שירות המבחן.

הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ, והוא הבין והסכים.

אני מחייב הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

פיצוי בסך של ₪ 3,000 שישולם למתלוננת מ ב ת.ז. ..

הפיצוי ישולם עד ליום 1/1/2017.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

מוצגים: ייעשה בהם כפי הוראות החוק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

עמוד 5

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ז,
31/10/2016 במעמד הנוכחים.
אברהם הימן , שופט בכיר